

“SKRIV TIL MIG: JEG LOVER SVAR”

Af Tina Thode Hougaard (Aarhus Universitet)

Som man råber i skoven, får man svar, men hvis man råber i et chatrum, bliver man smidt ud. Sker det samme når man kommanderer, provokerer, bønfalder, leger eller flirter? Hvilken betydning har sproget når man, som citatet i overskriften klart tilkendegiver, gerne vil i kontakt med nogen i et chatrum?

1. Undersøgelsens fundament

I min ph.d.-afhandling “Nærmest en leg. En undersøgelse af sprog og interaktion i dansk webchat” har jeg undersøgt hvad der får respons i en dansk social webchat. Undersøgelsen beskæftiger sig med tekstbaseret webchat i to forskellige chatrum: Andre Unge og Andre Seniorer på TDCs nu hedengangne Opasiachat. Logningen af chatinteraktionen er foretaget i år 2000 og omfatter godt 8600 indlæg fordelt over 10 forskellige logfiler. Der blev logget i i alt 24 timer fordelt over forskellige ugedage. I Andre Seniorer (AS) var der gennemsnitligt 50 aktive deltagere og i Andre Unge (AU) gennemsnitligt 150.

Responsfremkaldelse er et begreb der beskriver chatindlægs evne til at generere respons. Selv om chatinteraktion bygger på et dialogisk princip med en relativt ordnet vekselvirkning mellem initiativ og respons i forholdet 1:1, sker der ofte et brud på denne struktur enten i form af manglende respons eller i form af mange responser (ekstrarespons). I forhold til ansigt til ansigt-samtaler er forventningerne til eller kravene om at få respons ikke er så høje i chat pga. fysisk og interpersonel distance og interaktionel kompleksitet i form af mange samtidige interaktionsforløb. Deltagerne chatter under dæknavn, nick name, og kender typisk ikke hinandens off line-identitet. De kan ydermere hverken se eller høre hinanden. Interaktionen har derfor mulighed for at foregå på anonyme præmisser. Men i mange tilfælde vælger deltagerne at logge på chatrummet med det samme nick hver eneste gang hvorved de lærer hinandens chatidentitet at kende. Det er derfor mere rammende at beskrive chat som interaktion mellem mange pseudonyme deltagere i en kompleks struktur med mange samtidige interaktionsforløb. Chansen for at et indlæg bliver overset, er ofte meget stor, og antallet af indlæg uden re-

spons er derfor noget større i chat end i samtaler. Det er følgelig interessant at se hvilke faktorer der gør sig gældende for de indlæg der fremkalder respons og ekstrarespons trods den svage konditionelle relevans¹. Foranledningselementerne er centrale i beskrivelsen af responsfremkaldelse, og jeg vil derfor vise hvad der skal til for at fremkalde respons, og hvad der fremkalder flest responser. Jeg inddelte datamaterialet i tre grupper:

- (1) Indlæg uden respons
- (2) Indlæg med én respons
- (3) Indlæg med mere end en respons (ekstrarespons)

Gruppe 2 er den største gruppe og dermed udgangspunktet for undersøgelsen. Den viser hvad der er grundreglen i feedback i chatinteraktion. Når jeg alligevel har valgt at koncentrere opmærksomheden om de 358 indlæg der får ekstrarespons, beror det dels på et ønske om at vise hvilke typer indlæg der genererer ekstrarespons, dels på en formodning om at nogle af mønstrene for responsfremkaldelse træder tydeligere frem i indlæg med ekstrarespons.

Eftersom chatinteraktion udelukker indvirkningen af en række faktorer hvis indflydelse kendes fra ansigt til ansigt-interaktion, som fx påklædning, stemmebrug og udseende, var det min tese at undersøgelsen kunne give et fingerpeg om hvilke sproglige og interaktionelle elementer der i højere grad reflekteres på end andre. Undersøgelsen skulle også vise hvilken betydning interaktionssituationen og de interpersonelle faktorer havde.

2. Chatstilistisk sprogbrug

Sprogbrugen i chatrummene er central i undersøgelsen af responsfremkaldelse eftersom chatten ikke virker gennem andre kanaler end den sproglige. I chat kommunikeres der personligt og refleksivt med fokus på hvad den anden gør (sproghandling og sprogfunktion), og hvordan han eller hun gør det (sprogbrug).

Når man logger på et chatrum første gang, bliver man slået af deltagernes meget anderledes sprogbrug. I chatinteraktion forholder man sig eksperimenterende og ekspressivt til den danske norm for ortografi, dvs. stavning og tegnsætning. Den syntaktiske struktur er elliptisk, man beskriver vha. regibemærkninger kropslige handlinger og reaktioner der i samtalen ville være umiddelbart formidlet, og man foretager fiktive sproghandlinger. Jeg vil her bruge betegnelsen chatstil om alternativ ortografi, regibemærkninger og grafiske virkemidler som farve og alternativ typografi.

¹ Chat er ikke i samme grad som ansigt til ansigt-interaktion underlagt en uskrevet norm om krav på gensvar (Sacks 1987).

En optælling af indlæg med ekstrarespons viser at 94 % rummer elementer af chatstil. Sammenholdt med det faktum at de resterende 6% skrives af ikke-rutinerede eller helt nye chattere, viser det at chatstil snarere er en konvergerende sprogbrug end et ultimativt krav. Chatstil er et delelement i responsfremkaldelsen der ofte som i eksempel 1 bruges til at signalere overensstemmelse med. JIK i eksempel 1 kunne have valgt andre formater end regibemærkningen til sin afvisning af relluts ide, men anerkender med chatstilen indirekte fiktionshandlingen som attraktivt format:

Eksempel 1

472 **rellut** : *hiver de store kasser med julepynt frem*
471 **JIK** : ***smider tændstikker i rellut's kasser***

AS.24.5

Hvis der i fremkalderen er brugt ekspressiv ortografi, er der sandsynlighed for at det også kan findes i responsen, jf. eksempel 2 hvor Art*Kort*s ekspressive hilsen *heyyyyy* fremkalder en næsten enslydende genhilsen fra Ayla:

Eksempel 2

702 **Art*Kort***:heyyyyy Ayla.....*knuuuz*.....SSS
703 **Ayla: Art>> heiii** *S* megaknuuuser *S*

AS.18.10

En kvantitativ analyse af de etableredes chatstil tyder på at visse elementer af chatstilen, som fx grafiske virkemidler og forkortelserne GG og SS, hurtigt bliver inkorporeret i de nyankomnes interaktionsstil, mens det at gøre brug af lydstavning, regibemærkninger og fiktionshandlinger kræver større sproglig og interaktionel kompetence. Chatstilens eliciterende kraft skyldes sandsynligvis at chatstilistiske træk som lydstavning, grafiske virkemidler, forkortelser og regibemærkninger alle er ekspressive og performative træk der både får den anonyme afsenders personlighed til at træde tydeligere frem og gør indlægget mere vedkommende og nærværende.

3. Sprogfunktioner i chat

Fire sprogfunktioner spiller en dominerende rolle i chatinteraktion: metakommunikation, fatisk, emotiv (eller ekspressiv) og poetisk sprogfunktion (Jakobson 1967)².

² Hvis man forklarer bestemte typer regibemærkninger og bestemte typer tegnsætning som informationer til læseren om hvordan det samlede indlæg skal læses, vil disse mest naturligt skulle rubriceres under en femte sprogfunktion, den jakobsonske konative sprogfunktion.

Metakommunikation

Hvis man under metakommunikation indregner indlæg der eksplicit forholder sig til interaktionsstilen, chatstilen eller andre sproglige faktorer, vil man kunne iagttage at den slags indlæg næsten altid får respons. Metakommunikerende indlæg er ikke særsomt hyppige i chat. Optællingen viser 9 metakommunikerende indlæg med ekstrarespons (2 af dem i AU). Disse indlæg handler enten om chatkoderne (eksempel 3) eller om forskellen på at chatte privat og offentligt.

Eksempel 3

583 **Mich.:** Hej jeg er ny og jeg kennde iøvrigt ikke alle de forkortelser kan jeg få en kursus eller hvor kan jeg lære det !
587 **jørn 39:**Mich>> *S* = Smiler *V* = Vinker *SMF* Smiler Meget Frækt
588 **Optimistin:** Mich...Paa din vej herind kom du forbi et par stande, hvor du kan læse lidt om, hvad chatten er for noget*s*

AS.18.10

En analyse af alle metakommunikative indlæg i datamaterialet viser at næsten alle får én respons, og at reglen om metakommunikationens forrang (Togeby 1981) også gælder i chatinteraktion. Det er til enhver tid tilladt at bryde med den eksisterende interaktionsramme og spørge til den fælles forståelse af konteksten eller af sprogbrugen. Metakommunikation fremkalder dog kun sjældent ekstrarespons og fører næsten aldrig direkte til længere interaktionsforløb. Det hænger sikkert sammen med at metakommunikative indlæg ofte er meget konkrete og afsluttede i form af forståelsesspørgsmål eller instruktionsønsker. Det er høfligt, næsten påkrævet, men også omkostningsfrit at besvare metakommunikation.

Fatisk kommunikation

Fatisk kommunikation rangerer normalt meget lavt som usaglig og intetsigende kommunikation (Coupland, Coupland & Robinson 1992). Fatisk kommunikation handler ikke om et bestemt emne og fungerer ikke som informationsudveksling, men derimod som bekræftelse af hinanden, interaktionen og tilhørsforholdet. Hilsner der tjener til etablering og opretholdelse og dermed bekræftelse af kontakten og fællesskabet, er chatinteraktionens prototypiske fatiske indlæg. Hilsner skrives hovedsagelig af de etablerede chattere, men rettes både til etablerede og nybegyndere og er som sådan en meget vigtig bestanddel af responsfremkaldelsen. De indlæg der scorer flest responser (4-6), er næsten alle hilsner.

Der er meget forskel på hvor stor en rolle hilsnerne spiller i de to rum. I AS er der 80 hilsner med ekstrarespons, mens der i AU kun er 10. I AU hilses der næsten udelukkende på

etablerede chattere, men i AS hilses der i reglen på næsten alle der logger på – hvis ikke personligt så i form af en kollektiv hilsen som i eksempel 4:

Eksempel 4

426 Optimistin: *Velkommen'er alle de nye paa én gang*s**

AS.28.11

En forklaring på forskellen er sandsynligvis at der i AU er en stor udskiftning af deltagerne. Hvis alle hilste på alle, ville det forstyrre interaktionen betydeligt.

Hvis man forstår fatisk kommunikation som interaktion der tjener til at holde kanalen åben og fællesskabet aktivt, kan al chatinteraktion regnes under fatisk kommunikation. I chat er der meget hårde betingelser for netop kanalen og fællesskabet pga. anonymiteten og den manglende ekstralingvistiske kommunikation. Alt hvad man foretager sig i et chatrum, kan derfor vurderes som et forsøg på at overkomme disse grundlæggende forhindringer. Fatisk kommunikation skaber sociale bånd mellem deltagerne og har i hilsnerne karakter af socialt ritual med konstituerende og opretholdende effekt. Undersøgelsen viser dog at det i chatinteraktion ikke kun går ud på at skabe tryghed i interaktionen. Chattens interaktive og pseudonyme univers giver også plads for eksperimenter med det ekspressive udtryk og med deltageres legende og performative tilbøjeligheder.

Ekspressivitet

Under begrebet chatstil antydede jeg at det ekspressive spiller en betydelig rolle i responsfremkaldelsen. Ekspressivitet bruges både i stil med Jakobsons emotive sprogfunktion, dvs. hvor det sproglige udtryk læses som en funktion af hvem der har skrevet det. Men det kan også forstås som et udtryk for en udtryksfuld og dramatiserende adfærd. Eftersom chat for nogen handler om at lære hinanden (bedre) at kende, har det stor betydning hvordan man selv og de andre deltagere træder frem gennem sproget. En ekspressiv interaktions- og sprogstil og skiller sig dermed ud som dynamisk og appellerende. Den er kendetegnet af en høj interaktionsintensitet, dvs. den enkeltes evne til at administrere mange samtidige interaktionsforløb og til at svare hurtigt, og af at afsenderen træder tydeligt og markant frem.

En markant ekspressiv deltager i AU er siMz*KiCk azZ*. siMz*KiCk azZ* skriver mange indlæg hurtigt efter hinanden og med mange forskellige adressater, dvs. med ekspressiv interaktionsstil, og udformer alle sine indlæg med et skift mellem store og små bogstaver og med alternativ ortografi som i eksempel 5:

Eksempel 5

1242 siMz*KiCk azZ*: *gLæDer zarJ tE hUn zKaL tE fÆzD hOz mP mÆ JulLæ unD
cuLty* *Ti Hi* =)

AU.13.11

Allerede med sit nick har siMz*KiCk azZ* markeret sig som igangsættende og anderledes. Med sin intense interaktionsstil konstruerer hun en figur der er engageret og allestedsnærværende. Skrivestilen vidner om lyst til at afprøve grænserne for den ortografiske gengivelse, og sammen med det bestemte farvevalg fremtræder den som et varemærke.

Den ekspressive sprogstils evne til at fremkalde ekstrarespons er relativt svær at isolere. Den tematiseres sjældent eksplicit i responsen. Ekspressiv sprogstil fungerer som et ledsagefænomen og har i reglen elicitationskraft i samvirke med andre faktorer.

Poetisk

Den sidste sprogfunktion der er interessant i forhold til chatinteraktion, er den kontroversielle poetiske sprogfunktion. Jakobson beskriver det poetiske som en “fokusering på meddelelsen for dens egen skyld” (Jakobson 1967). Poesi kædes af Jakobson sammen med flertydighed fordi meddelelsen samtidig med at have referentiel funktion også gøres til en oplevelse i sig selv. Jakobson understreger at man ikke skal fastlåse den poetiske funktion i poesien. Den poetiske funktion fremmer generelt tegnenes tingslighed, og det er i høj grad som sådan den poetiske funktion dominerer i chatinteraktion. Chatterne eksperimenterer med tegnenes udseende snarere end deres betydning i tegnsystemet. I stedet for kun at overtage de gældende normer for tegnsystemet ser chatterne tastaturtegnene gennem en grafisk-semiotisk undersøgende og eksperimenterende optik. Principper som analogi og ikonicitet ses i det digitalt-grafiske medium hvor den billedlige repræsentation ganske vist endnu er underudviklet i forhold til hvad man ellers møder i cyberspace (Danet 2001)³. Tegn-smileys er tastaturtegn der ligner et liggende ansigt som her: :-), og i tegngentagelsen (iteration) fokuseres på ikoniciteten, dvs. på lighed mellem omfang på udtrykssiden og indholdssiden idet *GGGGGG* svarer til at der grines meget højt eller meget længe. En vis afsmitning fra tegneseriegenrens brug af grafiske virkemidler som compensation for mangel på lyd og bevægelse kan ses i brugen af fx

³ Siden empirien blev indsamlet, er den digitale side af chatinteraktion blevet udviklet betydeligt, så fx tegn-smileys kan erstattes med små ansigtikoner.

zzz som angivelse af at nogen sover⁴, og andre delvist onomatopoetiske træk som i verbalinterjektionerne⁵ *SUK* og *GISP* og lydord som fx **SPLOINNG**:

Eksempel 6

837 -=Furygan=-: **SPLOINNG*....mailfeen var på besøg*

AS.18.10

Ikke kun tegnenes form gøres til genstand for en poetisk bevægelse. Også tegnenes lyd er produktive som fornyere af tegnanvendelsen i homofoniforkortelser – et forkortelsesprincip der udnytter det lydlige sammenfald mellem navnet på et tegn og en lydforbindelse, som fx mellem den engelske udtale af 4, *four*, og præfikset *for* i fortæl:

Eksempel 7

505 Baddie: *Garf... 4tel 4tell*G**

AU.13.11

Det poetisk-æstetiske princip er fremherskende i chatinteraktion – specielt i udformningen af nicks hvor flest mulige almindelige skrifttegn erstattes med lignende tegn med en ganske anden betydning, som fx *a→@*, *s→\$*, *L→£* og *R→®* i nicks som *T!gê®p¥®tø§* og *^MiZz^Chri\$tin@^*. Enkelte nicks består udelukkende af tegn, som fx *==?=-*.

Den poetiske funktion kan både betragtes som hæmmende og fremmende for responsfremkaldelsen. På den ene side er de poetiske vendinger i sagens natur selvrefererende og introverte. Den fyndige vending er som regel ikke sådan at give igen på andet end i form at latter eller beundring for afsenderens ordækvilibrisme. Den afslutter frem for at elicitere. På den anden side betragter en del af deltagerne netop pingpong-dialogen med den fyndige og sjove kommentar som en af de største attraktioner ved chatinteraktionen. Når der ikke findes meget ekstrarespons på den poetiske sprogbrug, hænger det sandsynligvis sammen med at modtageren både skal være snarrådig og elokvent for at nå at komme med et indlæg inden den kvikke interaktion har taget en ny retning. Og det kan til tider være næsten umuligt.

4. Situation og kontekst

Efter at have undersøgt de sproglige faktorer vil jeg undersøge interaktionssituationens betydning for responsfremkaldelsen. Social chatinteraktion er overordnet betragtet ét langt ufor-

⁴ Mit forslag til opløsning af den analoge bevægelse i dannelsen af dette tegn for at sove eller snorke er at det er en grafisk forenkling af den billedlige gengivelse af en der snaver brænde (en zig zag-bevægelse), som oprindeligt må være brugt som en form for onomatopoietikon for lyden af snorken.

⁵ Verbalinterjektioner er beskrevet hos Bojsen, 1996.

pligtende møde uden dagsorden hvor deltagerne kommer og går. Interaktionsintensiteten kan svinge meget i løbet af dagen og afhænger desuden af hvem der deltager.

Responsfremkaldelsen bestemmes dermed af hvilken sammenhæng et indlæg optræder i og hvilket forhold der er mellem dem der interagerer.

Chat synes umiddelbart meget usammenhængende og inkohærent, men et nærmere eftersyn viser at hovedparten af indlæggene via fx adressering, referencer og en konsistent isotopi relaterer sig til hinanden. Dog er der stadig brud på og udvidelser af den konsistente isotopi i de mange dobbeltydigheder og associationsspring som man umiddelbart skulle mene ville gøre interaktionen endnu mere forvirrende. Men i stedet for at reagere med uforstående tavshed deltager chatterne næsten endnu mere ivrigt i de sekvenser hvor associationsspringene er voldsomme, og hvor isotopien konstant rystes af dobbeltydigheder. Den isotopiske brydning virker appellerende fordi det ofte implicerer leg med fiktioner eller med sproget (Herring 1999) som i eksempel 8 hvor DK2day uden optakt laver en kobling mellem forkortelsen MD for henholdsvis MamaDevil og Mejeriselskabet Danmark. MamaDevil griber i farten at *Arla* er svensk for *årle*, dvs. tidligt, og svarer altså i linje 13 på morsom og ordlegende vis DK2day der igen tilføjer en ny humoristisk vinkel til den fortløbende interaktion i linje 18:

Eksempel 8

7	DK2day: hey MD*SS*....skal vi egentlig ikke kalde dig Arla nu?*GG*
13	MamaDevil: DK>> kald mig hvad du vil.....bare ikke tidligt op.....*GGG*
18	DK2day: MD...AhrrrLa' vær'..*GG*

AS.28.11

Chat er på den konto uforudsigelig og udfordrende fordi deltagerne selv skal finde meningen og sammenhængen. Det legende og uhøjtidelige konstituerer en anden form for samvær og bliver af mange opfattet som et rekreativt alternativ til en struktureret, normeret og temmelig forudsigelig hverdag.

Det enkelte indlægs sekventielle kontekst, specielt i forhold til afsenderens på- eller aflogging, er også vigtig for responsfremkaldelsen. Hilsner spiller en afgørende rolle i chatinteraktion fordi de indledende manøvrer ligesom i samtalen er vigtige for det videre forløb. En afsenders første indlæg og responsen til dette rummer flere betydningsfulde funktioner. Det indikerer deltagerens status som funktion af antallet af responser, og det kan endvidere antyde den påloggedes aktuelle formål med at logge på. Annoncering af og hilsner specielt i forbindelse med etablerede og vellidte chatteres på- eller aflogging kan foranledige ekstrarespons. En deltagerannoncering angiver kun den pågældende chatters nick og er dermed hverken ekstra ekspressivt eller chatstilistisk. Det må dermed være den pågældende chatters position i

rummet eller dennes relation til de andre i rummet der gør udslaget. Hvis et kendt nick desuden er forsynet med en ekstrainformation, som fx Zungate *depri*, hvor regibemærkningen meddeler noget nyt, afføder det ofte ekstrarespons:

Eksempel 9

Chatten : Zungate *depri* er logget på kl. 11:42
Blaze : Zun>> Heiii lille friend..ked? når zolen zkiner? *SS*
Zungate *depri* : **vinker til dem alle sammen**
Zungate *depri* : *Blaze.... zkole probz..... *zUk**
søren36 : zun >> vinker retur og sender et par lykkepiller

AS.31.3. Linje 181-163

Den form for responsfremkaldelse er svær at beramme fordi den ud over at afhænge af afsenderens status og rolle i chatrummet, også afhænger af hvem der ellers deltager på det pågældende tidspunkt, og hvor optagede de andre chattere er af eksisterende interaktionsforløb.

Der tegner sig et tydeligt mønster af at ekstrarespons primært gives til etablerede og kendte chattere. Men hvordan får man så respons som ikke-etableret chatter? Det spørgsmål kan nedenstående uddrag af den nye chatter DuZi være med til at give et bud på. Uddraget viser alle DuZis indlæg fra hun er logget på, til hun langt senere får den første offentlige respons. Det er interessant at iagttage hvordan hun opgraderer sine formuleringer, indhold og udformning idet hun afsøger alle muligheder for at få nogen i tale:

Eksempel 10

763 **DuZi**: *Hejsa alle sammen!! *ssS* Er der en der vil chatte?? (jeg er en pige)*
773 **DuZi**: *martin: Ikke rød chat... *sS**
781 **DuZi**: *Martin: Hvor gammel er du? Jeg hedder foresten Louise*
797 **DuZi**: *Er der nogen der vil chatte?? (under alle)*
803 **DuZi**: *I'm a girl *sSSsgG**
811 **DuZi**: *Stik mig j'an øl! Så wil a' denunddenlymne *gGggggG**
821 **DuZi**: *Nogen dR kommR fra Skive??*
831 **DuZi**: *Oki!!!! Er der nogen der vil chatte!? Jeg kan godt gå med til at chatte i rødt *sssSG**
836 **DuZi**: *UPS!*
845 **DuZi**: *Nogen dR vil chatte?? *snøfter**
848 **DuZi**: *Er der ingen *snøft*(skrifttype fantasy)*
865 **DuZi**: **hører Olsen Brothers! GgG**
872 **m@jgaards snugie**: DuZi.....**Godt musik**

AU.18.10

Først da hun producerer en åben regibemærkning om populærmusik og dermed går væk fra det eksplicit personligt appellerende, får hun respons. Hun bevæger sig med andre ord væk fra en meget forpligtende form hvor indholdet af interaktionen i store træk er givet på forhånd, over mod det mere legende og uforpligtende. Med regibemærkningen stiller hun ikke længere

krav om bestemt personorienteret respons, men åbner for forskellige former for interaktion. Det giver resultat.

5. Opsamling

Et belæg for at det er interessant og vigtigt at undersøge responsfremkaldelsen i chat, er dels den til tider høje grad af responser, den svækkede konditionelle relevans i chat til trods, dels muligheden for at isolere sproglige faktorer i forhold til ekstralingvistiske. Undersøgelsen viste sig dog mere kompliceret end først antaget, og resultatet er i sig selv ikke særlig overraskende. Jo bedre deltagerne kender hinanden, jo større er muligheden for at fremkalde respons. Hilsner og deltagerannonceringer eksponerer på glimrende vis dette forhold idet etablerede deltagere ikke engang behøver at formulere en hilsen for at få mange responser eller hilsner hvorimod nye chattere ikke skal regne med at blive hilst på, i hvert fald i AU. Chatstilen som umiddelbart virker meget dominerende i chatinteraktionen, er ikke i sig selv responsfremkaldende, men fungerer som et vigtigt delelement samtidig med at den understøtter opfattelsen af afsenderens tilhørsforhold.

Undersøger man hvilke sproghandlinger der afføder ekstrarespons, er det iøjnefaldende at de to hyppigste sproghandlinger er hilsner og fiktionshandlinger. Det understøtter den overordnede forståelse af chat som refleksiv interaktion med fokus på legen og det fatiske element. Chatten fremstår som et stimulerende frirum hvor den enkelte kan afprøve sine ekvilibristiske og dramatiserende evner og udfordre sin evne til at eksperimentere både med det sproglige, det grafiske og det associative udtryk og med forskellige rollelege. Men chat fremstår også som et fællesskab der skal dyrkes gennem hyppig deltagelse for at bestå. En overordnet, men naturligvis aldrig verbaliseret regel eller maksime⁶ for social webchat kunne dermed lyde: Formulér dit indlæg så engageret, ekspressivt og performativt som situationen kan rumme.

Litteratur

Bojsen, Else (1996) Arven fra Anders And & Co. Om nogle verbalinterjektioner i dansk m.m. *Språket lever! Festskrift til Margareta Westman* d. 27. marts 1996: Svenska språknämnden.

⁶ Grices konversationsmaksimer om kvantitet, kvalitet, relation og måde, som ganske vist er et idealsystem, står i konflikt med chatinteraktion: Mængden af information står ikke altid mål med hvad situationen kræver eftersom situationen og relationen mellem deltagerne sjældent er fast defineret. Kravet om sandhed støder sammen med chattens fiktive univers og manglende krav om vederhæftighed. Relevans fungerer nok for chatinteraktion, men under andre betingelser end normalt (se kapitel IV.2.4). Måde omskrives af Grice som gennemskuelighed, dvs. klar, utvetydig, kortfattet og ordentlig, og på dette område opfører interaktionen i chat sig fuldstændig modsat idet det nogle gange næsten virker som en sport at være så uklar, tvetydig og uforventelig som muligt.

- Coupland, Nikolas, Coupland Justine & Robinson, Jeffrey D. (1992) "How are you?": Negotiating phatic communion. *Language in Society* nr. 21: Cambridge University Press: 207-230.
- Danet, Brenda (2001) *Cyberpl@y – communicating online*. Oxford: Berg.
- Herring, Susan C. (1999) Interactional Incoherence in Computer-Mediated Communication. *Journal of Computer-Mediated Communication* nr. 4 (4): <http://www.ascusc.org/jcmc/vol4/issue4/herring.html>.
- Jakobson, Roman ((1960) 1967) Lingvistik og poetik. *Vindrosen* 14. årg. nr. 7.
- Sacks, Harvey (1987) On the preferences for agreement and contiguity in sequences in conversation. *Talk and Social Organisation*, ed. Button & Lee: Clevedon. Multilingual Matters.
- Togeby, Ole (1981) Mig skal sådan en som hende ikke prøve på at afbr/ *Rolig papir* nr. 26: RUC.